

ENSV
Riiklik Avalik
Asutuskogu
1936

SÕJAHÜÜD

EDWARD HIGGINS, KINDRAL

WILLIAM BOOTH, ASUTAJA

ALFRED LOCKYER, DIVIISI KOMANDÖR

Nr. 61

1. augustil 1934

6. aastakäik

43. aasta kongressilt Soomes.

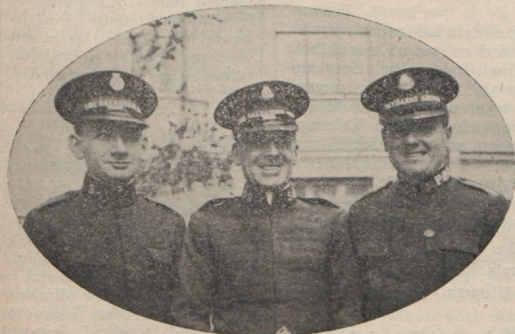
(Kirjeldus 7. leheküljel.)

Vasakul: Kindrali saabumine Helsingi jaama.

Keskel: „Glad to see you” — üldsekretär tervitab major Lockyerit.

Paremal: Eesti-Läti grupp kongressil. Keskel adj. ja pr. Ahlberg ja major Lockyer.

Kolm inglise kongressikülast: adjutant Pallant, kol.-ltn. Harewood ja major Lockyer.

Üldsekretär kol.-ltn. Hovde, kongressi vastutav korraldaja, proua Hovde ja pojava.

PÄÄSTEARMEE

Rahvusvaheline Pääkorter, London,
101 Queen Victoria Street,
Diviisi Pääkorter, Biga,
Kenina iela 33 dz. 3-a.

Juhi märkmeid.

KINDRAL HIGGINS juhatab koosolekuid meie naabermaades, Daanis, Rootsis ja Soomes. Igas kohas koguvad suured rahvahulgad, soovides temale Jumala õnnistusi tema errumiseks. 5. leheküljel leiavad lugejad „Üleskutse“ kindralilt ühenduses Ülemnõukogu koosolekuga, ja ma juhin teie tähelepanu sellele, samuti ka kuulutusele, mis järgneb kindrali üleskutsesele.

Olen kindel, et meie lugejad ühinevad palve ja tänu koosolekul sel puhul, uskudes, et Jumal, kes on juhtinud Armeed läbi tema pikka ja aulise edukäigu, jätkab ka praegu ning tulevikus juhtimist.

Kuna kindral juhatab koosolekuid ülalnimetatud maades, proua Higgins juhatab eriliselt kongressi koosolekuid Lääne-Indias, Kol.-ltn. ja proua Simpson, üldsekretärid, olid nende hulgas, kes teavitati ja saatsid proua Higginsit tema sõjakäigul.

Tallinna ohvitseridel ja sõduritel oli huvitav külastada Helsingi kongressile, mida juhatab kindral. Toome ülevaate kongressist 7 leheküljel, ühes piltidega esiküljel.

31. AUGUSTIL ON MUL RÕHM juhataja ühendatud sõdurite koosolekut Tallinnas, kuna septembri esimestel päevadel peetakse samas linnas ohvitseride koosolekuid ja avalikke koosolekuid. Usume, et Jumal rikkalikult õnnistab neid koosolekuid.

LEITNANT MUUL on alustanud oma tööd eelposti ohvitserina ja käesoleva kuu jooksul juhatab ta koosolekuid mitmes maakohades. Tema tegevuse ülevaade ilmub meie järgmises väljaandes.

PR. LOCKYER ÜHINEB MINUGA, paludes Jumalalt õnnistusi kõigile töötajatele, kes töötavad Kristusega, ja me usume, et ohvitserid ja sõdurid tullaavad rõõmu hingede päästmisest.

Jumal õnnistagu teid!

Alf. W. Lockyer

Puhta südame õnnistus.

Kuidas seda alal hoida.

KÕIGEPÄÄLT peame teadma üle kõigi küsimuste, et Jeesuse Kristuse veri on puhastanud meid kõigest patust. See on teine õnnistus, mida Ta on toonud meie. Esimene õnnistus on mõeldud pattude andestuse. „Sa oled kõik mu pattud oma selja taha heitnud.“ (Jesaja 38 : 17.) Teine õnnistus on see: „Ja ma tahan teie päale riputada punast vett, et teie puhtaks saate; kõigist teie roojusist ja kõigist teie eoaajumalaist tahan ma teid punastada.“ (Esekiel 36 : 25.)

Meil peaks olema väga selge arusaamine sellest ja meie ei peaks lubama mingit sobust patuga. Ap. Paulus ütleb: „Nõnda arvake ka teie enad patule surnud olevat.“ (Room. 6 : 11.) Saades esimese õnnistuse, pattude andestuse, kuid veel mitte teist õnnistust, puhast südan, kirjutab ta: „Lantmist on mul kuul, aga hääd teha ei leia ma mitte. Sest mina ei tee mitte hääd, mis ma tahan, vaid ma teen kurja, mis ma ei taha.“ (Room. 7 : 18—24.)

See oli minu kogemus komekumnevne aasta eest, minu pöördumisest kuni õnneku hetkeni, mil kohtasin Armeed, ja selle kaudu võisin mõista sama apostli järgmiseid teokspidamisi: „Sest Idu vaimu käsk Kristuse Jeesuse sees on mind patu ja surma käest lahti teinud. Sest et käsk ei võinud patust lahti teha, seepärast et see rammutu oli liha läbi, siis läkitas Jumal oma Poja... ja mõistis patu hukka, mis liha sees; ja käsu õigus pidi täiesti sündima meie sees, kes meie ei käi liha järel, vaid vaimu järel... seepärast ei mõisteta neid nüüd mitte hukka, kes Jeesuse Kristuse sees on.“ (Room. 8:2—4, 1.) Ei ole enam seesmist hukkamõistmist. „Kui meie süda meid hukka ei mõista, siis on meil julgus Jumala poole.“ (1. Joh. 3:21.)

Oles end täiesti pühendanud Jumalale, vaimu, hinge ja ihu poolest, ma võisin uskuda, et Kristuse veri on mind puhastanud patust, ja et Tema hoiab mind puhtana kogu aeg, kui mina kindlasti „kain valguses“, see tähendab, etan kohtlase sõnakuulmises Täevasele Valgusele, uskudes Tema vere väesse. Seni Ta on mind hoidnud. Patt on kadunud minu südamest. Poeg, kes teeb mind vabaks, vabastas ka mind tõeliselt.

„Kas tahate sellega öelda, et sellest päale pole teil enam küsatusi?“ küsis vast mõni. Ma ei ütles seda. Vastuoksa, mul on küsatusi rohkem kui varemalt, sest saatan on eriti valvas selle suhtes, kes on saanud vabaks. Kuid „selleinatse maailma vürst... ei saa minust ühtegi.“ (Joh. 14:30.) Kuna Kristus on hävitanud kõik ühendused, võib vaenlane ainult „ümber käia vaadates, keda ta võiks ära neelda“.

Muidugi võib ka kaotada pühitsuse armu. See käib nende kohta, kelle suhtes Jeesus ütleb: „Valvake.“ Kuid seda on ka täiesti võimalik alal hoida. Kiidetud olgu Jumal, sest Ta on mind hoidnud selle õnnistuse rõõmus mitu aastat alates tunnist, mil omasin seda.

Millised on tingimused õnnistuse alalhoidmiseks, või õigemini, et olla hoiatud õnnistuse rõõmus?

Kõigepäält peab alal hoidma usaldust. Usus meie saame seda, ja usus meie hoiame seda. Ma mäletan, et hetkest, mil ma vabanesin patust, võtsin ma seda kui asjaolu, et olin „surnud patule“. Ja kui tuli küsatus, ei tunnund ma enam piina nagu varemalt, mis mind sundis hüüdma Jumala poole andestuse pärast. Selle asemel naeratasin ma üles Päästja poole ja ütlesin Temale: „Issand, ma tean, et sina oled mind vabastanud!“ Ja saatan oli löödud ning eemaldatud „mõneks ajaks“.

Ma olen kindel, et kui ma sel hetkel oleksin kartnud langemist, oleksin ma langenud. „Sest kes kahe vahel on, see on merelainele sarnane, mis tuulest aetakse, ja kaksipidi heidetakse. Sest seema inimene ärgu mõtelgu, et ta midagi Issanda käest saab.“ (Jaak. 1:6, 7.) Meie peame seda usku hoidma hää südamentunnistusega, meie peame olema rahulikus ühenduses Piha Vaimuga, tundes alati Jumala ligiolu. Jumalat peame kohtama kõikjal, igas olukorras, ja Tema vaim peab meie mõtteid ja meeli valitsema. Siis võime alal hoida ka puhast südant ja selle õnnistusi.

Hoidke oma hingi.

Jer. 17:21.

Heitke enestest ära kõik oma üleastumised, millega teie üle astunud, ja tehke enestele ussu süda ja uus vaim, sest miski tahate teie surra, sa Israeli sugu?

Esekiel. 18:31.

Parandage meelt, sest taevarik on ligi tulnud.

Matt. 3:2.

Kui teie nüüd Kristusega olete üles äratatud, siis otsige seda, mis üleval on, kus Kristus on istumas Jumak paremal käel.

Mõtelge nende asjade päale, mis üleval on, ei mitte nende päale, mis maa pääl on.

Kol. 3:1, 2.

Miks kannatavad pühad?

KÜSIMUS, miks kannatavad süütu, on väga laisavaltustlik, kuid meie püüame anda teile mõned pühakirja kohad, mis on seoses selle küsimusega. Esileks kohtame püüandatavat kannatust langenud inimsoos (Room. 5:12; 2. Moos. 20:5). See on vastuvaadlenu täiesti. Organilised muhtused järgnevad organiliste seaduste rikkumisele ja kogu ühiskondlik organism on selle mõjulatud. Samuti on karsked eluviisid õnnistuseks neile, kes elavad pärast meid (2. Moos. 20:6).

Teiseks on kohtumõistmise muhtus kurjategija enese üle (Op. s. 5:22; Room. 1:27). See kannatus kestab sin ja igavikus. Karistus selle elus on puudulik, müdu tüheneks varsti maailm, kui igale patule järgneks täis kohtumõistmine.

Kolmandaks leiame parandavat kannatust jumalalaste seas (Hebr. 12:5—8; 1. Kor. 11:32). Selline kannatus on Jumala armastuse ja mitte pahameele tunde märk, ning usklik peaks ennast jatkavalt läbi katsuma, et parandada oma viga, milliseid Jumal peaks vastasel korral kõrvaldama karistuse teel (1. Kor. 11:31). Hüüv kuulub sellele või võimalik, et ka järgmisse lüki.

Neljandaks on olemas valmistav kannatus, mis valmistab pühased Issanda järelkäimisele ja teenimisele ja ole mitte tehtud patu tagajärg (2. Kor. 12:9; 4:17; 1. Peetr. 4:13). Selle läbi saavutab Jumal kannatust, alandust, armastust, jne. Mõned põdevad pühad on elavaks tõenduseks sellest, mida Jumala arm võib korda saata inimesel, ja nende tunnistused on sageli vägevaim koguduses.

Viidaks on veel olemas vabatahtlik kannatus Issanda sulastelt kaasinimeste teenimise ja ustavuse pärast Issanda vastu. Need, kes ei otsi sügavamat osadust Kristusega, võivad sellest ka loobuda. (Kol. 1:24.)

NELIPÜHI KOGEMUS ei ole mitte ainult juhtidele. See on kõigile. Ligi 120 moodustasid algupärase salg, mis oli kokku tulnud ülemisse tuppa Piha Vaimu esimese väljavalmise ajal, kuid ainult mõned, nagu Peetrus, Johannes ja võib olla Viilippus, Tehvannus ja mõned teised olid juhid, või nagu teised on väljapaistaval kohal Kristuse koguduses. Teised olid tavilised inimesed, kuid nad vajusid väge ja said seda. Kõigil on vajadus olla tõeliselt edukad kristlased maailma mitmesuguses elus ja tegevuses.

MEIE SUUR PÄASTJA.

Kirjutanud kindral Edward Higgins.

Oli tähendusriikas päev, mil Gabriel lihtsaks kodus Naatsaretis kuulutas Mariate, et laps Jeesus, kes pidi sündima, pidi „suur otema” ja „kui kuningas valitsema”. Tema kuulsus ei pidanud olema meeleori sarnane, mis paistab ja kaob, ja Tema võim ei pidanud olema kiiresti mööduv, vaid Temale pidi osaks saama palju tähtsam austus, kui seda üalgi on olnud ajaloo. Kõrgeks kiidetud Päästjal pidi olema suurus, millel on sama igavene kestvus nagu Jumalalgi, ja võidude, mida Tema võidab, pidi saajandite jooksul pärast seda olema sama täiuslikud ja auised kui sel päeval, mil need võideti.

KUI SUUR OLI JEEBUS OMA ELUAJAL MAA PÄÄL!

Ei ole kellegi võimuses öieti hinnata vägevate mõju, mis Tema oma eluga avaldas maailmale. Meie vaatlame meelde Tema elukäiku ja mõlme Tema võimele, millega Ta levitas valgust ja andis vabastust niivõrd suurel hulgal hingele tuhanded inimestel, kellega Ta kokku puutus linnades ja maakohdades, kuid meie ei rõõmusta vähem selle üle, et Tema pühas eesküja seisab muutmatus selguses veel kakskümneenda sajandi inimkonnale ja veelgi enam sellele järgima.

Tänapäeval on nende arv tuhandeid, kelle südamed on puhtaks pestud Talle veres ja kelle elu on muudetud Kristuse imberloova väe läbi, ja nemed kõik tunnustavad, et Tema on suur Päästja. Nemed tõendavad iga päev, et Tema võidujõud jätkub neile küllaldaselt. On elanud palju suuri vallutajaid, kuid Tema on suurim ja Ta on vallutanud suuremaid maa-alasid kui ükski teine. On olnud vabastajaid, kuid Tema on neid ületanud, ja Tema on vabastajast tähtsam, sest Tema tuli maa pääle, et vabaks osata neid patu võimusest ja maailmast.

JEEBUS ON SUUR, SEST TEMA TEGI SUURI TEGUSID.

Ta saadeti korraldama maailma, mis oli varemetes, eksiivud maailma, maailma, mis lahutatud Ju-

malast. Inglise vaaltesid hävituse jälgi ja imelesid, kas oleks võimalik viiga parandada. Kristus olverdas oma elu, et täide viia rääkimatult suure ülesande.

Meie Issanda ja Päästja suurus ilmneb ka Tema võimes, täita meie puudusi ja aidata meid võita mitmesuguseid raskusi, mis kohtavad meid elus. Kas meie rist on liig raske ja rõhuv? Tema armust on küllalt meile! Kas võitlus on äge ja kestev vastupanekuks? Tal on meile igal hetkel anda jõudu. Kas mured on tulnud meie teele ja on täiesti rõõvunud meie rõõmu ja meie eluvi? Tema tahab valgustada meie pimedat teed ja ise tulla vabastama meie olukorda. Kas seisame kahtlavad raskuste ees, mida võita ei ole inimlikus võimuses? Ta on meie ligi ja annab meile julgust, nii et võime tõusta kõrgeemale kõigest kurvastusest. Kas oleme tulnud surmajõe juurde ja seisame selle pimedal ja külmal kaldal? Tema töotus meile on: „Vaat, ma olen teie juures!” Tema võime, aidata igat hinge, kes loodab Tema pääle, on mõõmatu.

Kas meie ei peaks mõtlema ka sellele suurusele, mida Lunastaja on valmistanud neile, kes teda teenivad ja armastavad? Kirjelamatult auine on taevast, mis ootab Issanda vastavaid. Meie maitsene süü rahu, puhkust, sõprust, õnne ja õndsust. Varsti oleme kauaigatsetult rahunajades ja saame viibida Issanda palge ees ning maista õnne, mis meile osaks saab igaveses õndsuses.

Ingel Gabriel ütles ühtlasi, et JEEBUS PEAB KUI KUNINGAS VALITSEMA

igavesti. Meie ootame päeva, mil iga põlv alandab ennast Issanda ette ja kõik keeled kiidavad Jumalat. Meie mõtlemine ja kõnelemine ajast, mil kurjus on kadunud, niisugused ülesastumised väiklitud ja iga vaenlane löödud, mil rüüdsus päästmise ja vabastuse Kristus.

Lõpuks tahan pöörduda sinu poole küsimusega, armas lugeja, mil määral oled sina aidanud avalises päästmistöös. Mis sina pead tegema, on kroonida Issandat oma südames kuningaks. Kas Ta valitseb süäl? Ta ei või seda enne teha, kui sa annad Tema kätte terve oma elu. Ära rahuldu vaid sellega, et laulad Päästja suurust, vaid anna Temale kõik oma tahted ja võimed. Süü võtab Ta õiglase koha sinu sisemuses ja valitseb süäl kui sinu kuningas ikka ja igavesti.

HOIATUS!

Seiske nüüd vabaduses, millega Kristus meid on vabaks teinud, ja ärge laske endid mitte jälle sulase ikkesse panna.

[Kaal. 5:1.

Sest, vennad, teie olete vabaduseks kutsutud; aga katsuge, et teie ei anna vabaduse tülil hahle meelevalda, vaid teenige ükskeist armastusega. Sest kõik käsk saab täieks ühes sõnas: Sina pead oma ligimest armastama kui iseennast.

[Kaal. 5:13, 14.

Rahulevad usklikud.

RAHULOLU tähendab meele rahunemist, vaigistamist. See on hää asi, mida omandame mitte äraõppimise teel, vaid sisemisel jõul. See on võsu elupuust, mida Jumala Vaim istutand hinge.

See on vili, mis ei kasva mõttevaduse ega muu teaduse aias, vaid on jumaliku päritoluga. Rahulolu asub hinges ja ei olene välimusest. Seepärast ei või välised rahutused mõjutada teda; ta aluspõhi on vaimline, nimelt Jumala armastus.

Troost tegemise rahulolule. See on arstirohi me koormatele ja nuredele. Ta koosneb usust, kannatlikkusest, heldusest ja alandusest — väga kallis ja valitud segu.

Rahulolu paneb inimese teenima Jumalat. Ta õlitab hinge rattad ja valmistab sidant palvele. Kui uskliku siida on jõudnud rahuloluni, siis on ta valmis ülesannetele.

Rahulolu on vaimline hinge samm. Ta on kilp, mis kaitsneb argtuse eest, ta on nagu palk, mis kannab igasugust raskust. Rahulolu kaunistab iga olukorda. Rahulev usklik on Jumala kaitsja uskmata ja kannatamatuse vastu; ka halveimas olukorras ütleb ta: „Siiski on Jumal hääl.”

Nagu vana mõtteadlane Seneca ütles oma sõbrale Polybiusele: „Ära iial kaeba raske saatuse üle nii kaua kui Cesar on su sõber,” nii ütlen mina: „Ära iial kaeba, kuni Kristus on su sõber.” Ta on kaunis pärl, särav teament.

„Issand on mu osa,” ütleb Taavert. Jah, Temas on meil põhjatu varandus, ja eks Tema rahulda meie hinge?

Ta kandis oma ihu meie patud neetud ristile, kannatas ja suri meie eest ning tõi meile päästmise, õnne ja rahulolu.

Palveta just siis, kui saatan tahab meist saada võitu.

KUI olen kord haavanud oma südametunnistust ja päeva jooksul unustasin ennast Jumala ja kaasinimeste suhtes, nimelt siis pole mul nagu tavalisel rõõmu, astuda Jumala palge ette.

Keegi hää sõber jutustas mulle ühest talumehes, kes ühes oma perega pidas iga päev hommiku- ja õhtupalvet. Teenijaskonda kohustas ta osa võtma palvetundidest.

Oli saabunud uus sulane. Mõnda aega võttis ta osa palvetunnist vaturääkimata. Kuid ühel hommikul oli peremees väga väli tema vastu, nii et mõlemad tülitseid hooga. Varsti pärast seda kutsuti sulane palvele. Sulane vastas aga: „Mina pean selle tülitsejaga üheskoos aulama ja palvetama? Ei iialgi enam!”

„Kuule”, ütles peremees, „seni oleksime lasknud seda veel sündida, kuid täna enam mitte. Tule aga sisse.”

Viiitudes tuli sulane. Kui peremees palves üles tunnistas oma pattu ja kahetse ning oma taevastl Isalt palus selle patu andestust, ulatas sulane temale varsti pärast seda käe. Ja see palvetund sai neile hiljem suureks õnnistuseks.

JÄ SIIS . . . ?

Keegi noormees tuli ühel päeval oma vana jumalakarilikku sõbra juurde ja ütles:

„Tunne rõõmu minu pärast! Nüüd viimaks lubas onu mulle, et astun ülikooli ja õpin advokaadiks.”

„Nii,” vastas vana mees, „see on ju rõõmus kuulda. Järelikult pead nüüd hakkama õppima üsna usinasti. Ja siis?”

„Kolme aasta pärast lõpetan ülikooli ja hakkkan praktikseerima.”

„Ja siis?”

„Ma mõtlen olla virk ja kokkühoidlik, saan majanduslikult iseseisvaks meheks, kes võib murefult elada.”

„Ja siis?”

„Tahan anda oma lastele hää kasvatus, maista nende armastust ja elada õnnelikus vanaduses.”

„Ja siis?”

„Jah, meie ei või ju jääda siia maa pääle. Siis peab ma surema.”

„Ja siis, minu noor sõber, mis saab siis?”

Noormees seisis vaiksel ja mõtetes. Uskliku vana sõbra küsimus oli talle selgeks teinud, et ta unustas tähtsaima kogu elus: Jeesuse Kristuse.

KAKS ühes nurgas ja KAKS kahetsus- pingil.

Kirj. kol. Th. Westergaard.

KOOSOLEKU alguseks saabusid sinna kaks inimest. Koosoleku ruum oli suur, ümbruskond oli laiati ja oli suvi. Kui need kaks inimest oleksid istunud keskpinkidele, oleks see kuidagi sobinud, kuid nad istusid nurka, nii et kogu ruum tundus nii tühjana.

Niisugusel juhtumil on häa mõelda, et Jeesus pidas koosoleku Samaaria naisele ja et kui Paulus kõneles Vilippis jõe ääres, olid sinna tulnud vaid mõned naised.

Sellepärast algasime koosolekut tavaliselt, ja siis tulid veel mõned inimesed, kuni meil oli koosolekul kokku 39 naist ja üks mees. Oli jalgpallivõistluse aeg, ja poisid olid spordiväljal. Sellepärast oli enamuse nooremil ja vanemal naistel.

Mõnes mehe maaosas tuleb rahvast kogu koosoleku kestes. Ei või ial teada, millal koosolekul on palju rahvast ja millal võib kõnelema oma teksti üle. Ja imeline on, et need, kes tulevad viimastena, on sama rahuldatud kui need, kes olid koosoleku algusest peale. Kui nad tulevad kümme minutit enne koosoleku lõppu, ei ole ometi näha kibedaid nägusid Jah, kõigil on oma harjumus, igal maaosal, igal murrakal, igal rahvakihil. See „ilus“ viivitus põhjustas mulle koosoleku pidamise ilma takistusteta, ja meil oli õnnistatud õhtu.

Nõnda läksid ära need 38 naist, ja järele jäid vaid üks naine ja üks mees, ning mõlemad olid kihlatud. Nad istusid sääl vaiksel, kui ma tulin alla ja hakkasin rääkima mehega. Ta oli liigutatud, haaratuma Jumala pühast Vaimust. Naine oli nähtavasti vähem liigutatud, aga ometi tõsine ja mõtetes.

Vähe aja pärast pööras noormees ja vaatas naisele. Mina tunnen seda pilku — olen näinud seda ikka jälle ning jälle, toda paluvat, pisut kurvameelset pilku (Järg 4. veerul.)

Kuula Jumala häält!

Kui Tema hakkab kõnelema, on inimese kohus kuulata.

„**R**UID JUMAL ei olnud maavärisemises!“ ütlevad inimesed sageli, kui nad tahavad meile rõhutada jatkuva vaikes tähtsust, öeldes seda kui erilist lauset, et Jumala liiguli on kõikjal ja igas asjas. See oli tõde, kui Jumal rääkis teatud sõnu Eliale. Jumal ei taatnud talle neid sõnu maavärisemise vapustuses, või tormi mühinas, vaid loomulikult vaikes, koledal hetkel, mil need olid avaldanud juba oma mõju ja olid möödunud.

Samuti juhtub ka sageli, et inimesed, kes istuvad koosolekuil liigutamata ja ükskõikselt, kus oli rõhke käre kui nad soovisid, kuulasid hiljem kesköö vaikus häält, mis rääkis kogu aeg, kuid mida nad ei kuulnud varemalt sellepärast, et nad ei tahtnud kuulda. Oh et meie oleksime kindlamad kuulama Jumala häält ja väljendama Temale täielist sõnakulmist!

See on põhjuseks, miks meie, ka Päästearmeed, peame keset aulist elu sageli peatuma, vaikselt mõtlema ja ootama. Kui sageli on Jumal väljendanud nende õnnistatud olekut, kes ootavad Teda! Kas sina ootad Issandat?

On väga kena saada õnnistusi ühes teistega. On auline eesõigus saada õnnistuseks teistele, kuid üle kõige on olemas valgus, sõprus, kasvatamine, mida ei saada hulga keskel, mida võivad omada vaid need, kes võtavad vaevaks eemalduda kõigest ja kõigest ning lähevad Jumala juurde.

Võid olla kindel, et Jumalal on sulle öelda midagi erilist, sest Tema ei eelista isikuid. Ta kannab oma südames häid tundeid ning soove sinu suhtes, samuti nagu Ta toimis ka Elia suhtes. Sellepärast är a põgene Jumala hääle eest!

Kui palju Jumala oma rahvast maailmas jätkuvalt teostab

Jumalale sõnakulmatuse põhimõtet, see tähendab, nad ei kuulata lõpuni, mida Jumalal on neile öelda. Ja kui Jumal hakkab nende üle kohut mõistma, langetavad nad oma pää ja on nõutud, neil pole jõudu, et unustada, mis nad on teinud, pole jõudu oma südames jälle uuendada häid tundeid ühenduses sõnakulmisega Jumalale ja et nad on täitnud Tema tahtmist.

Kui Jumal tahab meile eriliselt näidata oma poolehoidu ja armastust ja tahab, et meie mõistaksime Tema tahtmist, kui hirmus on siis kohtumõistmine meie üle, kui meie lepime ainult Tema pooliku tundmisega ja osalise sõnakulmisega, mis õieti tähendab osalist sõnakulmatust!

Oh milline mees ja milline naine sina oleksid, kui sa ainult kuulaksid, mis Jumal sulle räägib. Lase ta ütled sulle kõike, kuigi see kisaku ka sinu alt ära maapinna! Kui see on maavärisemine, milles ühe hetkega hävinevad kõik sinu lootusrikkad seisukohad, siis olgu see nii.

Kuula Jumalat lõpuni, mis Temal on sinule öelda. Oota ja kuula; kuula ja oota, kuni Ta kõneleb sulle kõik, mida Ta tahab sinule rääkida, ja siis ole valmis täitma Tema soove, nagu Ta neid on sulle teada annud.

See on ainuke tee, mille kaudu Jumal loob prohveteid, apostleid, loitvat ja paistvat valgust maailmas; sinagi võid saada üheks selliseks, kui ainult tahad.

Jumala hääl tekitab maavärisemisi, ja ükski vägi ei või vaigistada Teda. Sinul on vaid valida, kas alistud Temale, olgugi et ümberringi on maavärisemine, mis puhastab sinu teed võidule, või hoolotuks jäädes ja vastupanu avaldades lükatakse sind igavesse hukatusse.

Oh, kuula, ja sinu hing peab elama!

Lilled.

Lilled on alati ilusad ja rõõmsad, nad ei ihalda üalgi pühapäevariietust, sest nad üalgi ei pane selga ärripäevide rüüdeid. Nad tulid kaunitena Jumala kätest ja jäävad kauniteks, kuni nad elavad. Puhastades oma hingamisega õhku eneste ümber, levitavad nad lakkamatult oma imelist lõhna ning ülistavad Loojat oma üuga.

Nõnda ka usklikud peavad alaliselt hoidma oma hinge, mis pole roojastatud patuga ja mis on puhastatud Kristuse vere, et olla alati nende pühapäevariietuses, kes rõõmu tunnevad Tema armastusest, et kanda puhtust oma ümbrise ellu ja lakkamatult levitada eneste ümber Kristuse armastuse magust lõhna.

Neile, kes riiuvad Temaga, ei pea olema halle, tavalisi ärripäevi; maie mustus ja halb lõhn on võimetud määrma ja märgitama hinge, mida on puhastanud, valgustanud ja pühitsenud Kristuse valgus.

Olles ilusad oma taastunud kaunituse poolest, nemad lakkamatult ülistavad oma Loojat ja Päästjat.

MÕTLE OMA HINGELE!

On sinu hing nii väheseks tähtsusega, et sa sellega mängid ja hoopled? Raputa ennast üles, ma palun, et sind ei raputaks surma kõle käsi ja sa oma silmi üles ei tõtaks, nagu kord rikas mees seda tegi „põrgus ja piinas.“

Kaks ühes nurgas...

(Algus 1. veerul.)

Kui, mille inimene saadab oma primale sõbrale, sest mees või naine ei taha üksinda minna risti alla.

Nii ütles noormees mõned sõnad oma kihlatule — kuid see ei igatsenud tulla Jumala juurde ühes oma peigmehega.

Veel kord vaatas noormees neile — oodates ja paludes — siis tõusis ta püsti ja läks ette kahetsuspingile. Siis ruttas neigi tema järele — ning nõnda meie põlvitasime mõlemi kõrval ja palusime, et need kaks noort inimest võiksid võtta Jumala enesega oma tulevasse kodusse ja ellu.

Olen reisinud palju ümberringi. Mul on olnud suuri koosolekuid ja väikesed koosolekuid, enamuses väikesed. Kuid kõigest kogemustest on see koosolek mulle huvitavaim, Meie algasime kahega, kes istusid nurgas, ja meie lõpetasime kahega, kes põlvitasid kahetsuspingil. Pole kardetat, kui koosolek on väike, kui võib saavutada sellise ilusa tagajärje soovõhtul.

KINDRALI SOOV.

Nagu meie sellistilist ja sõpradel juba peaks teada olema, astub käesoleva aasta novembril kindral Higgins oma 70. aasta vanaks saamisel erru. Uue kindrali valimisepeäevaks on määratud 27. august, ja valimist toimetab komandöridest ning maajuhatajatest moodustatud ülemnõukogu. Silmas pidades selle sündmuse tähtsust Päästearmele, soovib kindral Higgins, seda asjaolu ühiselt salvatsioonistidega kogu maailmas viia Issanda ette. Selleks otstarveks on ette nähtud, et kõikjal, kus lehvib sini-kollane-punane lipp, neljap., 23. augustil õhtul kella 8—10 võiksid palvekoosolekuks ühineda kõik salvatsioonistid. Käesolevas „Sõjahüüsus“ ilmub Kindrali poolt koostatud kiri kõikidele salvatsioonistidele päälikkirja all „Üleskutse palvele“. Kuid meie palume, et teie juba nüüd, enne 23. augusti kannaksite neid tähtsaid asjaolusid Jumala ette.

Üleskutse palvele.

Kindral Edw. Higginsilt.

Hõigile Päästearmele ohvitseridele ja sõduritele kõikjal.

Minu armsad sellistilised!

EL PEAKS tunduma võõrastavana, et mina sellel käesoleval silmapilgul Päästearmele tegevuses kutsun üles ühisele palvele. Ma usun, et see ongi, mida teie mindalt soovite ja ootate. Et salvatsioonistid oskavad palvetada, on asjaolu, mille vastu ei saa üal vaielda. Palve oli nende võimalise jõu ja võidu saladuseks Asutaja segastel algpäevil; see on meiegi arengu ja meie võitude saladus tänapäeval, ja meie peame palvetama lõpmata ning kasutama iga võimalust, et Jumalale teatavaks teha meie soove, mis on ühenduses Tema riigiga.

Samuti on olnud aegu Jumala rahva ja riigi ajaloo, mis erilisel teel ja tundmisel nõudsid minekut alla armu trooni ette, et saada tarkust ja juhtimist, mis tuleb vaid ülevalt. Et ole mingit uut koostumust Armeed edus tema algusest päle Londoni ida-linajaoos kuni tema praeguse ülemaailmse kuulsusega seisukorraneni. Paljud meist võivad mäeldada terveid öid, mis meie veetsime palves, mil taeva luugid olid avatud, vastates õnnistusega ja võidu pandiga.

Nüüd jälle meie Jumala ühendatud organisatsioon on jõudnud seisukorrale tema elamisimekus, mille kriisi, vaid arengu tähe all, mil mulle näib ülimalt soovitatavaks, et üles kutsuda suurele peatsele, millega Jumalat teenida sel erilisel kombel, nagu ma olen maininud. Sel põhjusel tunnen ma end sunnitud paluma kogu Päästearmeed — iga ohvitseri, iga sõdurit (ja ka iga sõpra, kes soovib ühineda meiega) — pühenduda kaheks tundi neljapäeval, 23. augustil kella 20—22 palvele, mille erilisteks aineteks on järgmised:

1.

Et kõigevälise õnnistus hingaks Ülemnõukogu, tema koosseisu ja tema toimingu üle, ja et ohvitserid, kellele on pandud tähtis kohustus uue Kindrali valimiseks, oleksid varustatud kõigega, mis nõutakse neilt nende raske vastutuse täitmises. Et need ohvitserid kohtlaselt ja ainuüksi otsivad Jumala riigi huvisid ja Armeed liikumise õiglast edasiminekut, milles nad on ise juhid, selles olen ma väga kindel; sellepärast võime alandlikult oodata õnnistatud Püha Vaimu ligiolu, kelle eriliseks ülesandeks on väinustada ja juhtida.

Komandör Carleton ausse ülen-datud.

Londoni eeslinnas Penges maeti hiljuti komandör John A. Carletoni maised jäänused. Kindral Higgins, juhataedes matusetalitust, osutas komandööri suurele eeskujule. Carleton sai samal päeval ohvitseriks, mil kindral Higgins isa, ja asutaja William Booth oskas tema kaastööd ja sõprust hinnata. Komandör Carleton pani kui vanim Päästearmele komandör maha oma mööga 87. eluaastas, olles teeninud 53 aastat Päästearmele ohvitserina. Ta paistis silma kaubandusosakonna juhatajana ja tema juhatusel tegi suuri edusamme Päästearmele kindlus-tusselts Londonis.

**Neljapäeval, 23. augustil
kell 19.30 — 22 peetakse**

suur palve- ja tänukoosolek

mida juhatavad juhtivad ohvitserid igas korpuses. Kõiki kristlikke sõpru palutakse südamlilikult osa võtta.

2.

Et kõiges, mis on öeldud või tehtud tema juhtide suhtes, võiks Armeed väim säiluda kahanematult kõigis Armeed ridades ja korpustes. Lühidalt, soovin oma sellistilistele Jeesuse väimu, et olla eeskujuks kõigile inimestele ülimäl. Meie ei tohi ehsida paludes kaunit, isemeelsuseta ja kosutava väimu tõusuaaja pärast.

3.

Et seda uue ajajärgu algust Armeed edus ja töös saadaks vägev usuline ärkamine nüühisti sees- kui väljaspool Armeed ridu. Ma tänan Jumalat Tema ja Ta Poja Jeesuse Kristuse tundmise eest, keda Jumal on saatnud Armeele Lunastajaks ja Vabastajaks. Haarakem kiinni nüü avalisest võimalusest ja jumalikest töötustest selleks, et esile tuua ülemaailmist väimist ärkamist.

4.

Palugem tuliselt maailma pimedale kohtade pärast. Palugem, et Armeed võiks jälle olla väinustatud, varustatud ja välmis endale võtma suurt ülesannet, tuua Kristuse hääl valitsuse alla „maailma äärmisemad osad“, mida Tema, meie usume, on meie määranud.

5.

Tänuandmine peab saama väim väljapaistva koha eeltähendatud „kahe tunnis“. Meie südamed peavad üle voolama tänuga Jumala vastu Tema suure häduse ja armu eest meie armastatud

Kindral ja proua Higgins.

Päästearmele; ühtluse eest, mis läbib tema ridu; avalise eesõiguste eest, mille pärast rõõmustame; möödunud aja võitude ja käesoleva aja ning tuleviku säravate väljapaadete eest.

Need, minu sellistilised, on mõned juhtmõtted, mis ma meelde tuletan. Pidage meeles, et Armeed tema põlveld võib teha väikimata õnnistuseks nüühisti sellele liikumisele kui ka tervele maailmale tema segaduses ja hädades. Sellistilist, kes vast on eemal kodust ja korpusest sellel päeval, mis on määratud tähendatud Üldiseks Palvetunniks, tahan öelda: Minge põlveld (kui võimalik) kõikjal, kus teie juhtude olem, nüü et meie ühiselt võime väimus minna armu troonile, kus „Jeesus armastab vastata palvele“.

Jumal õnnistagu teid nüüd ja alati, teie südamlilikult armastav

Edw. Higgins

Päästearmele kaastunne Hol-landi kuningannale.

Hollandi prints Consorti surma puhul väljendas Päästearmele oma kaastunnet Hollandi kuningannale. Kaastunde ja palvetamise töötus kuninganna ja kroonprintsessi eest saadeti kindrali poolt Kopenhaagenist Taanis, kus kindral oli lõpetamas oma külaskäiku ühenduses aasta kongressiga, kui kurb teade parajasti saabus.

Kapten Clausen,

keda paljud Eestiski tunnevad kui energilist Soome staabiorkestri juhti, läheb tagasi oma kodumaale Taani. Ka Soomes võitis ta poolehoidu hääl juhina ja sõbrana.

Kiri Islandi saartelt.

Adjutant E. Molin.

Noorte muusikakoor Islandis.

KÄESOLEVAGA saadan teavitusi kõigile noortele kui ka vanadele sõpradele Eestis meie tööväljal kaugel Põhja-Atlandis ja Norra Ishavetis. Kirjeldan külaskäiku Islandi saartele (Färöarna), mille mina ja mu abikaasa hiljuti ette võtsime. Need saared kuuluvad samuti meie töövälja hulka, ja meil on väga häa korpus Thorshavni linnas. Reis sinna nõuab umbes kaks ööpäeva suurt laevadel, mis liiguvad Köpenhamni ja Islandi vahel. Saared on rohkem lähemal Norrale kui Islandile. Kui sa vaatad kaardile, võid leida väikseid musti laike Atlandi ookeanis, mis tähendavad neid väga huvitavaid saari, mille arv on kaheksateist. Saartel elab umbes 26,000 inimest, kes elatavad endid peamiselt kalastamisest, valaskalapiügist ja lambakasvatusest. See on väga intelligentne rahvas, kes kodukultuuri ja koolihariduse poolest ei jää maha mõnest teisest maast.

Thorshavn on nende saarte pealinn ja tal on umbes 3—4000 elanikku. Linn on väga ilus ja idülliline. Paljudel majadel on tõrvakatused, ja rohi kasvab pikalt. Haned ja kanad jalutavad muretult tänavail, ja samuti lambad. Meie külaskäigu ajal kohtasin süäl suuri lambakarju tänavail. Igal perekonnal on oma väike maja tillukese rohuaiaga. Vastandina saarte elanike ja rahva harjumustele Rootsis, käivad mehed riidetuna rahvarüüsesse.

Korpusele Thorshavnis oli suureks peopäevaks, sest meil külaskäigul olles oli rõõm õnnistada sisse muusikakoori, mis koosneb 18 „mehest“, s. t. enamus on alaealised ja kolm neist noored tütarlapsed. Noorim muusikantidest on kümme aastat vana ja vanim 22-aastane. Näha ja kuulda seda noorte sal-

vatsioonide hulka oli midagi, mis soojendab iga südant. Kava, mida nad esitasid, vastab igale suurele muusikakoorige Rootsis. Ei olnud mitte ainult puhkpillimuusikat, vaid ka vaheldus keelpillidega ja päale selle koorilaul. Mängiti gitarridel, mandoliinidel, klarnettidel, saksofonil ja orelil. Näha neid oma uue muusikalipuga seismas ringis tänavanurgal tänavalaterna valguses ja mängimas „Ümber maailma, idas ja lõunas Sa näha võid Päästarmeed“, see oli vaade, mille üle, usun, inglidki teavus rõõmustasid, ja see oli midagi, mis jääb mulle meelde kogu eluajaks.

Reykjaviki orkester korraldas rea erilisi koosolekuid Islandis, kus sai paljudele suureks õnnistuseks. Muusikandidid küllastasid ka hulgaid ja mängisid haigetele. Reykjavikis vannutati kuus uut sõdurit. Vabaõhu koosolekuid peetakse järjekindlalt, ka Akureyri's kauges põhjas, ja tuhanded inimesed kuulavad suure huviga Päästarmee sõnumeid. Nende hüüdnõnaks on: „Päästajad Islandis!“

Päästarmee „partiojapat“ Viipuri I korpuses Soomes.

Kiri lastele.

Pastor C. H. Spurgeon'ilt, kelle 100-a. sünnipäev oli hiljuti.

MINU ARMSAD, on suur eesõigus, et sul on vanemad, kes paluvad sinu eest. Sinu nimi on tuntud taevas. Sinu asi on ette pandud Jumala trooni ette. Kas ka sina ise palud? Kui sa seda ei tee, mis on selle põhjus? Kui teised hindavad kõrgelt sinu hinge, kas on siis õigus, et sina ise jäät selle hooletusse? Kõik sinu isa paluvad palved peavad sulle olema kasulikud sisemiselt, et sa ise otsiksid Issandat. Sa tead seda hästi. Sa ei taha oma vanematele valmistada miskisugust muret, kuid seda sa teed ometi. Nii kaua kui sa ei ole päästetud, ei või nad saada rahu. Kui virk ja sõbralik sa muidu ka võiksid olla, ei või nad enne jääda rahule, kui sa usud Issandasse Jeesusesse Kristusesse ja leiad päästmise Temas. Mõtle sellele! Tuleta ka meelde, kui palju sa varemalt patustasid ja et ükski teine kui Jeesus ei või päästa sind!

Jeesus võtab meeleldi vastu noori. Sa ei või ennast ise päästa, kuid Jeesus võib seda teha! Palu teda selle pärast. Kes palub, peab saama. Looda siis Jeesusele, et Tema päästab sind. Ta võib seda teha, sest Ta suri ja tõusis üles, et igauks, kes Temasse usub, ei pea hulka minema, vaid et igavene elu tema peal olema. Tule ja räägi Jeesusele, et oled patune, pa-

Suvekodu Soomes noorsootegelastele.

Hiljuti avati Soomes Helsingi lähedal suvekodu Armeel noorsootegelastele. Kõik seitse päälinna korpust on üürinud igauks ühe ruumi oma tegelaste tarvitamiseks. Kodu avamisel, mis on saanud võimalikuks diviisi noorsoo sekretäri erilisel pingutusel, viibisid kuuskümmend isikut.

Lugege ja levitage „SÕJAHÜÜD“.

lu Temalt andestust, usku Temasse ja ole kindel, et sa oled päästetud.

Hakka siis Issanda järel käima. Ole oma kodus nii nagu Jeesus oli Naatsaretis. Sinu kodu peab saama õnnelikuks koduks, ja sinu vanemad peavad tundma, et nende südamel kallim soov on tähtsust. Ma palun sind, mõtle taevale ja põrgule! Kohta minuga taevas! Kohta mind ühtlasi armu trooni juures! Mine oma tuppa ja palu oma taevast Isa.

Tervis on päästi, kuid kõigepealt hinge tervis.

MAAILM läheb hukka oma tõbaga; mis jääb meile järele? Ta jääb meid igavesti rahuldamatuks ja tühjaks. Kõik tema au on ku: lehed, mis suvel haljendavad ja sügisel langevad puudelt, nii et need seisavad paljastena. Meie sees on hing, see tahab midagi, et elada. Kes muretseb ainult kehaliste elu eest, see teeb kahju oma hingele. Kahju on, et oleme Jumalast lahutatud, lahutatud oma patuga, sellest, kes on ometi meie Isa, kellega kuulume ühte ja kellelta meie iärgi ei või olla õnnelikud ega rõõmsad.

„Tervis on päästi,“ nii kuulduv inimesi sageli ütlevat. Jah, kuid mitte üht tervis, vaid hinge tervis, et meie hing terveks tehtaks tema patuhädast, et ta paraneks tõelisele igavesele elule. Kes teeb hinge terveks? Mina olen Issand, sinu arst, ütlevat Jehoova. (2. Moos. 15:26).

Tee Jeesuse juurde.

KEEGI pühapäevakooli õpetaja kõneles kord õpilastega lastesõbrast Jeesusest ja manitses neid, et nad tuleksid Tema juurde. Kui tund oli lõppenud ja lastel oli aeg asuda kodutele, seisis keegi väike tüdruk ukse juures. Samal ajal kui mõodus temast õpetaja, võitis tüdruk tema käest kinni ja ütles temale:

„Juhata mulle teed Jeesuse juurde!“

„Häämeelega,“ vastas õpetaja. „Tule, me läheme kohe Tema juurde.“

Õpetaja põlvitas ja ühtlasi ka laps, ning nad palvetasid.

„Vaata,“ ütles õpetaja, „nüüd olime Jeesuse juures. Nõnda võid sa alati minna Tema juurde ja öelda Talle kõik, mis sul on südames.“

„Kas tal on alati aega mind kuulata?“

„Jah, Jeesusel on aega kõigile.“

„Oh kui hästi, kodus ei ole minu jaoks aega,“ hüüdis siis tüdruk rõõmsalt.

Kindral Higgins Soome kongressil.

Elav poolehoid juhatajale. Eesti salvatsioonistid Helsingis. Koosolekud tuhandete osavõtul. Rahvahulgas kuulamas kindralit.

Päästearmee 43. kongressist Soomes võttis osa väike hulgake salvatsiooniste ka Eestist ja Lätist, et näha ja kuulda viimast korda kindral Higginsit kui Armeed õilist ja luuripeetud juhti. Enamusel lahetagustest külalistest oli võimalus jälgida kõiki kongressi sündmusi. Kongressi „eemänguna“ peab küll nimetama erilist koosolekut 4. juulil Helsingi Tempelis, millest võtsid osa kol. Westergaard, major Lockyer, adj. ja pr. Ahlberg, kui ka teised eesti-läti grupist. Adj. Ahlberg esitas koosolekule sellisili oma korpuselt, kes kongressile kaasa sõtnud. Major Lockyer kui muusikamees esines lauluga ja oma kontserdina, kuna kapten Stefenhagen Lätist laulis lätikeelse soololaulu, mille järele eesti grupp laulis üheskoos oma emakeeles. Kõnelesid major Lockyer ja adj. Ahlberg. Kuid kongress ise algas reedel, 6. juulil tervituskoosolekuga Heimolas, endises riigipäeva hoones, kuhu mindi rongkäigil Hietalahden turult. Platvormil istusid juhtivad ohvitserid ühes välismaade külalistega, ning

Rahvusvahelisi teateid.

Kindral Higgins juhatas briti Päästearmee kongressi.

Kristallpalee hiiglaruumes Londonis peeti laupäeval, 23. juunil briti Päästearmee kongressi. Ligi 100 muusika- ja laulukoori mängisid ning laulsid mitmel pool muusikapaviljonides. Muusikapeol, 20.000 inimest mahutavas kontserdisaalis, ühinesid 15.000 muusikanti ja lauljat. Erilises, selleks päevaks ehitatud telgis kõnelesid ennelõunat Staabiulem ja pärastlõunat Kindral. Öhtuks korraldasid endid tuhanded salvatsioonistid marsiks kindral Higgins ja Londoni linnapääl eest mööda. Linnapääl väljendas lühikesele tervitusele vastuseks, et ta on üllatunud, milliseid edusamme Päästearmee teeb ka tulevikus, mil armee saab uue juhi, kuna väljaspool seisjad võlgnevad palju tänu armeele.

Esimesed sõdurid vannutatud Jugoslaavias.

Kakskümend üks sõdurit vannutati hiljuti avalikul koosolekul Jugoslaavias. Sel puhul peeti erilisi koosolekuid. Samuti on ootamas ka suur hulk nekruteid sõduriks saamist. Juunikuul kestes põlvitasid patused kahtsuspingil, ja on ka märgata huvi ning tähelepanu tõusu rahva poolt. Pühapäevakoolid on vähe tuntud sellel maal, kuna palju huvi on lastekoosolekute suhtes.

ühendatud muusikakoorig puna-se tagaseinana. Kui kindral Higgins astus sisse, tõusis mitmetuhande päälise rahvahulk püsti ja tervitas teda sellise soojusega, mis sai väljenduse tugevas käteplanginas. Kindrali vastu kõneles eriti inglise keeles maajuhataja kolonel Westergaard, meelde tuletades, et Kindral astub nüüd kolmandat korda Soome pinnale ja et see maal on viimane, mida ta kui ülemjuhataja külastab päale Inglismaa. Kolonel tervitas Kindralit mitte ainult kui juhti, vaid ka kui Soomemaa sõpra. Pääle selle kõnelesid mitmed teised juhtivad ohvitserid. Kindral Higgins tõusis siis oma istmelt, et kõneleja ja vastu võtta uusi kiiduvaldusi. Tõlgituna adjutant Olsoni poolt, rääkis ta oma kauasest huvist Soome suhtes ja väljendas loo-

Kolm riigirootslast kongressil. Kapt. Öhman, kapt. Aspgrén ja ens. Book.

tust, kord veel järgmise kindrali lahkusel külastada Soomet. Kõneledes Armeed võimalikest ülesannetest soovis ta Soome seltisliste suuremat armastust ja tänuksõnu süüdistust võitluses maailmaga.

Samas Heimola ruumes peeti laupäeval noorsoo demonstratsioon, millel võisime näha, kuidas Armeed rakendab noorust ka kehakultuurile, ühtlasi mitte unustades usulist külge. Noorte ettekanded jälgis suur saalitäis rahvast, ja Kindral, kes selle koosolekul esines lühikesel kõnega, sai suurte kiiduvaldustega osaliseks. Äratasid tähelepanu gaardide võimlemine ja sõnalised ettekanded. Ka olid huvitavaid laplased-tütarlapsed oma rahvarüüsi, kaugel Rovaniemi korpuselt, kuid ei jäänud tähelepanuta ka skautide püramiidid.

Mis aga rohkem täiendas unustamatult kongressi muljeid, oli laupäeva õhtul suur sõdurite, endiste sõdurite ja sõprade koosolek Heimolas. Imetleda võib Soome päästearmeelaste suurt kogu, mis sellest koosolekust osa võttis. Kuid väga palju oli

sääl ka endiseid sõdureid, kes kord kuulusid võitlejate ridadesse. Koosolekul valitses tõsine vaim, paljud olid pisarad silmis, kui Kindral kõneles manitsevalt salvatsioonistide hulga-le: Maailm vajab tänapäev kõige rohkem pühitsetud inimesi, ja peaks täituma prohvet Sakaria sõna: „teenige Issandat kurtseta, pühaduses ja vaimis olles kõigil oma päevil.“ Kindral rääkis ka vaenlastest, mis seavad ja takistavad jumalarahvast, kuid millest võib vabastada Jeesus, juudasoo lõvi. Järelkoosolekul oli palju nutjaid kahtsuspingil. 110 seltislist uuenaldas oma ühenduse Jumalaga.

Pühapäeva hommikul peeti pühituskoosolek soome keeles Kansantalos (rahvamajas), kus kõneles kol.-lt. E. Harewood. Rootsikeelne pühituskoosolek oli samal ajal Tempelis, millest osavõtt oli jällegi suur ja südamlik, sest Kindral viibis kogu aja koosolekul. Kindrali kõneaineks oli lugu Arimatea Joosepist. Joosep oli seni salajane Jeesuse järelkäija, kuid suure reede sündmus haaras teda, nii et ta osutas Jeesusele viimast teenistust, milleks sundis teda suur armastus ja muudatus, mis temast tekkinud. Kindrali kõnel oli ka mõju, sest pühituskoosolekul oli 47 otsijat hinge.

Vaevalt olid hommikused koosolekud lõppenud, kui seltisliste suur hulk hakkas kogunema Hietalahden turule, koondumisele rongkäiguks. Või näha hulgaliselt gaarde, skaute, pumastes kuubedes orkestreid ja omapärase riietuses slumi-õdesid, lehvivaid lippe, kirevat hulka salvatsiooniste ristivärves. Oli üle Soomemaa kokku tulnud palju salvatsiooniste, sellepärast sai rongkäik ligi poole kilomeetri pikkuseks, siirdudes Kaivoipuisstosse, kus peeti suur vabahoosolek. Vaevalt näeb Eestis nii suurt rahvahulka ja nii palju salvatsiooniste vabahoosolekul. Kõned Kindralilt ja teistelt olid vaimustavad, päällegi soodustas ilus ilm kogu kongressi kui ka eriti vabahoosolekule õnnestumise. Vabas õhus kõneles ka meie diviisi juhataja major Lockyer. „See oli tund Kenesareti kaldal“, kirjutab R. A-g sõome „Krigsrophet'is“. „Paljudel on aastate kestes meeles pildid sellest aulist koosolekust, ja ei või nii peaaegu unustada Kindrali vägevast kõnelt Soomemaa sinise taeva all.“ Tõesti, niisuguse suure kongressi mälestused ei unune nii kiirelt, vaid püsivad vaimustusena ka õhtutuks. Observer.

Meie võitlusväljal.

Tallinna II.

„Kõik sõdurid on surnud ja ohvitserid samuti“ — arvas keegi mõõdunud kuu rapordi puudumise puhul, aga küll on hää, et see on valearvamine ja ei vasta tõele. Vastupidi, on näha, et mõnegi sõdamees on tekkinud sügav igatsus pühitsuse järele.

Siiani on Jumal tunnustanud meid omaks ja kui meil muid rõõmuaineid ei oleks, siis oleks sest küll, sest mis võib seada Kristuse tundmise kõrvale, ja mis on suurem kui see, et Kristus, elu leib, häämeelega viibib meie keskele.

Meie püüd on valvata, et kunagi ei käiks meie kohta kohutav ütetus: „sul on nimi, et sa elad, aga sa oled surnud“, ja tahame külvata elusemest platvormilt, piustest ja tänaval ilusal suveajal.

Inimene külvab ja Jumal annab kasvu.

M. Blees.

Issanda sõjas Tartus.

Jes. 41:10.

Mõne nädala eest Tartu tulles olin veendunud, et see on Issanda tahe ja töö ja et Tema juhib ning aitab mind. Olen seda nüüd kogunud mõõdunud ajal. Koosolek koosoleku järele kogunesid seltisilised korpused ja vabahoosolekuile, kus võisime tunnista Jeesust kui Päästajat. Võisime näha ikka suuremaid hulki, vanu, noori ja väga palju lapsi, kes hüppasid rõõmu pärast tallekestena, nähes eemalt tulevat päästesõdureid. Meie kahtsuspingil oleme näinud endid alanud kades lapsi ja noori, kes tulid murtult ja nuttes, kuid kes tõusid sääl õnnelikuna ja rõõmsana. Seltisilised, ma tänan teid teie ustava abi eest ja soovin teile tulevikus õnnistust Jumalalt, kuna mina tõotan nüüd teistes paikades võitlusväljal. Meid kõiki aga saadab ja aitab sama Jumal.

V. Muul, ltn.

„SÕJAHÜÜD“ VÕITLEJATE AUNIMESTIK.

Nr. 60 — juuli 1934.

Ohvitserid.

Ltn. M. Heinenon 85, kapten J. Matveus 50, ltn. V. Muul 50, kapt. H. Eimann 25, ltn. H. Panso 25, ltn. A. Tennen 27, ltn. S. Muusekanti 30.

Allohvitserid ja sõdurid.

Sõd. J. Tennen 40, seers. F. Leemann 30, muusik. M. Ernits 27, seers. L. Rattik 25, seers. H. Sandberg 25, seers. E. Viikmann 25, sõd. A. Kruuse 25.

